

وہرگپران:
نالان محممد

ستیفن کینگ

پیاوئکی ریشیوش

پیاویکی رەشیپۆش

ستیفن کینگ

وەرگێران لە ئینگلیزییەوه: ئالان محەممەد

ئىستا پياويكى پيرم، وه ئه وهى باسى ده كه م هى سه رده مى منداليمه،
كاتىك ته مه نم ته نيا نو سال بوو. سالى 1914 ز بوو، وه هاوينه
كه تيدا (دان) ي برا گه وره م له ناوچه كىلگه ييه كانى رۇژاوا مرد، سى
سال پيش به شداريكردى ويلايه ته يه كگرتووه كانى ئه مريكا له
جهنگى جيهانى يه كه م و چوونه پال به رى هاوپه يمانان. هه رگيز
باسى رپوداوى چهندييانى جوگه ي ئه و رۇژه م لاي هيج كه سيك
نه كرده وه، هه رگيزيش باسى ناكه م... به لايه نى كه مه وه له ريگه
ده مه وه نا. برپارم داوه كه به نووسين باسى رپوداوه كه بكه م،
له سه ر ئه م ده فته رى يادگارييه ي ده نووسم كه له سه ر ئه م ميژه
نزيك جيگاي خه وتنم دايدهنيم. به هوى ئه وهى كه ئىستا پيرم و
ده سته كانيشم ده له رزن، ئه وا ناتوانم به خيراىى و زور بنووسم،
به لام بروام وايه كه كاتىكى زورم پى ناچيت.

دواى مردنم ئه گه ريكى زور هه يه كه كه سيك ئه م ده فته رهم
بدوزيته وه و نووسينه كانى ناوى بخوينيته وه، بويه ده ليم به
ئه گه ريكى زوره وه به وهى كه سرووشتى مرؤف وايه سه يرى
ده فته ريكى يادگارى مردوويه ك بكات. بويه به لى، كه سانىك ده بن كه
له سه ر رپوداوه كه م ده خوينه وه... به لام پرسياره كه له وه دايه كه ناي
باوهرم پى ده كه ن يان نا. به ئه گه ريكى زوره وه بروام پى ناكه ن، به لام
ئه وه گرنگ نيه به وهى كه مرؤف له برپاردان له سه ر دروستى يان

پوچھلی شتیک ئازادہ. ئەوہی دەربارہی نووسین جیی سەرئجہ
ئەوہیہ کہ کاتیک لەسەر شتیک دەنووسیت، ئەوا ئەو شتہ بۆ
هەتاھەتایە جیت دەھیئت و چیتەر بوونی نامینیت، وەکو وینەییەک
کہ کاتیک لەبەردەم خۆر دایدەنییت و وردە وردە بەرەو سپی بوون
دەرپوات، بەم شیوہیەش چیتەر بوونی نامینیت. هەلبەتە ئەم قسەییە
بۆ هەموو کەسیک و هەموو شتیک درووست نییە، بەلام بروام
پییەتی بەوہی کہ هیوام ئەو جیھیشتنەییە.

بۆ پیاویکی نەوہدسالان ئاسانە کہ ناخۆشی و ترسەکانی سەردەمی
مندالی لەبیر بجیتەوہ، بەلام بە ئەم بیرچوونەوہیە من ناگریتەوہ.
وەکو ئاوی کەنار دەریا کہ هەنگاو بە هەنگاو لە قەلایەکی لەینی
درووستکراو نزیک دەبیتەوہ، ئەوا یادەوہری رووخساری ئەو زیاتر و
زیاتر لیم نزیک دەبیتەوہ و لام روونە. هەرچیہک کہ پۆژی رابردوو
ئەنجامم دابوویت، هەرچیہک لەم ژووری خانووی بەسالچووان
بینییت، هەرچیہک بەوانم گوتییت یان ئەوان بە منیان گوتییت،
ئەوا ہیچی نەماوہ و لەبیرم کردووە، جگہ لەرووخساری پیاوہ
رەشیپۆشەکە، سات بە سات لام روونتر دەبییت، وە وشە بە وشە
قسەکانی ئەوم لەیادە، باش بیرمە کہ چی پی گۆتم.

نامه‌وئیت بیری لئ بکه‌مه‌وه، به‌لام ده‌سه‌لام به‌سه‌ر بیرکردنه‌وهی
خومدا نییه، به‌هوی بیرکردنه‌وه له‌و شه‌وی وا‌هه‌یه دلم به
راده‌یه‌ک خیرا و به‌هیز لئ ده‌دات که‌هه‌ست ده‌که‌م له‌سینگم دئته
ده‌ره‌وه. بویه برپارم داوه که‌ده‌ست به‌نوو‌سینی ئەم چیرۆکه‌ بی
سووده بکه‌م، ئەویش به‌نوو‌سینی له‌سه‌ر ده‌فته‌ریکی یادگاری که
یه‌کیک له‌نه‌وه‌کانم (ناوه‌که‌یم بیر نییه، به‌لام دل‌نیام که‌به‌پیتی "س"
ده‌ست پئده‌کات) له‌جه‌ژنی "کریسماس"ی رابردوو پئی به‌خشیم،
شایه‌نی باسه‌تاکو ئیستا هیچم له‌سه‌ر نه‌نوو‌سیوه، به‌لام ئیستا
له‌سه‌ری ده‌نوو‌سم. له‌سه‌ر ئەو رۆژی پاش نیوه‌رۆی هاوینی سالی
1914ز له‌سه‌ر رۆخی رۆوباری کاسل ستریم ده‌نوو‌سم که‌تئیدا
چاوم به‌پیاوه ره‌شیۆشه‌که‌هوت.

له‌و سه‌رده‌مه‌دا شارۆچکه‌ی مۆتن جیاواز بوو، به‌راده‌یه‌ک جیاواز
بوو که‌قورسه‌بتوانم وه‌سفی بکه‌م. له‌و سه‌رده‌مه‌دا فرۆکه‌مان
نه‌ده‌بینی، ئۆتۆمبیل و هۆکاره‌کانی گواستنه‌وه‌که‌م بوون، به‌کورتی
ئه‌و شتانه‌ی ئیستا هه‌ن ئەو کات ده‌گه‌من بوون.

شایه‌نی باسه‌که‌یه‌ک ریگای قیرکراو له‌ته‌واوی شارۆچکه‌که‌دا
بوونی نه‌بوو. بازاره‌که‌مان جگه‌له‌مارکیتی کۆرسن، دوکانی لیقزی و
هاردویر هیچی تری لئ نه‌بوو. کلێسایه‌که‌مان له‌سووچیکی ریگا

بوو، قوتابخانه و شارهوانی شارۆچکه و رپستورانتي هاری له
دووری نیو میل بوون، شایهنی باسه که دایکم رقی لهو رپستورانته
بوو، بۆیه ههمیشه وهکو گالتهپیکردنییک به "مه‌یخانه" ناوی دههینا.
بهلام نهوهی گرنه بریتیه له شیوازی ژيانی دانیشتوانهکانی که
لیک جیاواز بوون، وه لیکیش دوور بوون.

بروام وایه که نهوهکانی ئەم سه‌ردهمه لهو راستیه تیناگه‌ن بهوهی که
له قهره‌بالغیدا دهژین، بهلام ئیتر نهوهش گرنه نییه. کاتی خۆی
تهلهفون له رپژاواي مهین بوونی نه‌بوو، که یه‌که‌م تهلهفونیش هینرا
بو شارۆچکه‌که پاش پینج سال بوو، نهو کات بووبووم به نۆزده
سال و خۆم ناماده ده‌کرد تا‌کو برۆم بو زانکۆی مهین له ئورۆنۆ. نهو
کاته شارۆچکه‌که ساده و تاریک بوو، پر بوو له مییشووله و مار و
چه‌ندین نهینی.

پزیشکمان لیوه نزیک نه‌بوو، وه نهو شارۆچکه‌یهی که باسیشتم
ده‌که‌م تییدا ژماره‌ی خانووه‌کان نزیکی دوازده بوو، بۆیه قورسه بلیم
که به‌راستی شارۆچکه بووه. نهو کات گه‌ره‌ک بوونیان نه‌بوو (باوه‌ر
ناکه‌م که نهو کات زانیبیتمان وشه‌ی "گه‌ره‌ک واتا چی)، به‌لکو
خانووه‌کان بریتی بوون له کۆمه‌له کیلگه‌یه‌کی گه‌وره‌ی لیک دوور. نهو
کات هه‌موو شتییک ساده بوو، خانووه‌کان، رپگایه‌کان، ژیان، خه‌لک...

هه‌لبه‌ته هه‌مووان نا، بۆ نموونه ئه‌و جووتیاره‌ی سه‌رووی کاسل رۆک که به‌ته‌ور هاوسه‌ر و مندا‌له‌کانی له‌ت له‌ت کردبوو، دواتریش که ده‌ستگیرکرا و بردرا بۆ دادگا، ئه‌وا گوتی که چه‌ند خێویک ناچاریان کردوو ئه‌و کاره‌ بکات، به‌لام به‌گشتی هه‌موو شتیکی ساده‌ بوو.

با ده‌ست به‌چیرۆکه‌که‌مان بکه‌ین، ئه‌وه‌ی باسی ده‌که‌م له‌ رۆژیکی شه‌مه‌دا روویدا. باوکم کۆمه‌له‌ ئه‌رکیکی پێ سپاردم، ئه‌و ئه‌رکانه‌ له‌ راستیدا ئه‌رکی دان بوون، به‌لام ئه‌و مردوو، بۆیه‌ ده‌بی‌ت کاره‌کانی ئه‌ویش بکه‌م. دان تاکه‌ برای من بوو، ئه‌و به‌ هۆی هه‌نگێکه‌وه‌ مرد که‌ پێیوه‌دا. به‌لام دایکم برۆای به‌وه‌ نه‌بوو که‌ به‌ هۆی هه‌نگێکه‌وه‌ مردبی‌ت، چونکه‌ هه‌رگیز نه‌بووه‌ که‌ که‌سیک به‌ هۆی پێوه‌دانی هه‌نگێکه‌وه‌ مردبی‌ت، بۆیه‌ نکۆلی له‌وه‌ ده‌کرد و ده‌یگوت که‌ به‌ هۆی شتیکی تره‌وه‌ مردوو. کاتیکیش یه‌کیک له‌ ئافره‌ته‌ ناسیاوه‌کان له‌ کلێسا باسی ئه‌وه‌ی کرد که‌ مامی ئه‌ویش له‌ رابردوو‌دا به‌ هۆی پێوه‌دانی هه‌نگێکه‌وه‌ مردبوو، ئه‌وا دایکم به‌ هه‌ردوو ده‌سته‌کانی گۆیه‌کانی خۆی گرت و له‌ کلێسا رۆیشته‌ ده‌ره‌وه‌. له‌و کاته‌وه‌ دایکم پێی له‌ کلێساوه‌ نه‌نا، باوکم زۆر قسه‌ی بۆ کرد و ویستی رای بگۆرپیت، به‌لام هه‌وله‌کانی بێ سوود بوون. به‌م شێوه‌یه‌ دایکم وازی له‌ کلێسا هێنا.

ئەو رۆژە باوکم داواي لىٰ کردم که دار بىنم و بيخه مه ناو ئاگردانى چىشتخانه كه وه، وه دواتر بهرده كانى سەر رىڭاي كىلگه لاببهم و دواتریش برۆم كاي نهۆمى سەر وه ببهم بۆ شوينىكى تر. ههروهها داواي كرد كه دوو كه مۆله ئاو ببهم بۆ كوگا سارده كه، داواي ئەمهش ده بوايه بۆياغى كوڤى ديوارى ژىر زه مينه كه لاببهم، ههلبهته نه وهى له توانامدا بوو. داواي نه وهى كاره كانم ته واو كرد، ئەوا گوتى كه ده توانم برۆم بۆ راوماسى، ههلبهته به ته نيا به وهى كه خۆى پىويست بوو بچىت بۆ لاي بىل ئىقرشام تاكو دهربارهى هه ندىك مانگا قسهى له گه لدا بكات. منيش پىم گوت كه كىشهم نيبه به ته نيا برۆم، كه ئەمهى بيست زه رده خه نهى كرد، ديار بوو كه پىشبينى وه لامىكى له م شىوهيهى ده كرد.

حهفتهى پىشووتر داريكى پىدام كه ديار بوو هى درهختى بامبوو بوو، ئەو رۆژە رۆژى له داىك بوونم نه بوو ياخود بۆنهيهكى تايبهت نه بوو، به لكو جار جار ههزى ده كرد هه ندىك شتم به ديارى پى بدات. ويستم داره كه بۆ راوماسى له كاسل سترىم به كار بىنم، دوورترين شوينىك كه راوماسىم لىٰ كرد بىت.

"به لام نه رۆيته پشتى دارستانه كه، له وى دوورتر نه رۆيت"، باوكم ئاگادارى كردمه وه و نه وهى پى گوتم .

-نه خیر گه وره م .

-به لاینم پی بده .

-به لاین بیت گه وره م .

-زور باشه، برؤ به لاین به دایکیشیت بده .

له گه ل باوكم رۆیشتینه ناو ماله كه مان و له چیشتهخانه دایكم بینى .
له و ساته دا تیشكى توندى به یانى له په نجه ره كه وه ده هاته ژوره وه،
تیشكه كه رپوى له دایكم كردبوو، ئەمەش واى كرد كه جوانییه كى
تایبەت به و ببه خشییت . لایه كى قرى چه مابوو و له نزیك برۆیه كانى
بوو، كاتیكیش تیشكه كه له و به شهى قریدا، ئەوا رهنگی گۆرا بو
رهنگیكى زیړین . رپك له و ساته دا و بو یه كه مین جار دایكم وه كو
ئافره تیک بینى، ئافره تیکى جوان، دلنیا م باوكیشم هر به و شیوه یه
سه یری ده كرد . هه ركه رپویكرده من، ئەوا راسته وخۆ رامكرده لای و
باوه شم لیدا، یادگارییه كه كه هه رگیز له بیری ناكه م . ئەو رۆژه
پۆشاكیكى ماله وهى له به ردا بوو كه نه خشی گولی له سه ر بوو، زوری
لى جوان بوو، رپك له و كاته شدا هه ویری ده شیلا تاكو جوړه
شیرینییه كى لى دروست بكات . سه گه كه شمان كه ناوى كاندی بیل

بوو له نزيك پييه كاني نهو وهستا بوو، دهيويست ناماده بيت بو هر شتيك كه له دهستي دايكم بهر دهبيته وه تاكو بيخوات. به هر حال كه باوه شم پيدا كرد و دواتر روويكرده من، نهوا گوتم: به لين بيت.

كه نه مه ي بيست زرده خه نه يه ك كه وته سهر ليوه كاني، به لام زرده خه نه يه كي پر نيگه راني بوو، لهو كاته وه ي باوكم لاشه ي مردووي (دان) ي هينا يه وه، نهوا دايكم هه ميشه نه م زرده خه نه يه ي به رامبه ر ده نواندم، هه ميشه نيگه راني من بوو. نهو روزه م وه كو دويني بيره كه باوكم لاشه ي برايه كه مي هينا بووه، كراسه كه ي داكه ند بوو و خستبوويه سهر رووخساري دان تاكو ده موچاوي موري دهرنه كه وييت. كاتي ك دايكم نه وه ي بيني، نهوا له داخي نازار هاواري كرد و به گريانه وه ده يگوت: كوره كه م ! كوره جوانه كه م ! كوره كه م ! ناي كوره كه م!

نهو روزه يه كه م جار بوو كه گويم له باوكم بيت نار ه زايه تي خوي به رامبه ر خودا دهر بيري ت .

دايكم پرسى: به لينى چي ده ده يت گره ي؟

-به لين ده دم كه نه رومه پشتي دار ستانه كه .

دواتر هیچی تری نه گوت، به لّام نیگایه کی نیگهرانی نواند. دواى ئەمه
گه پرایه وه سهر هه ویر شیلان و پرووی له من نه ما.

بۆ ئەوهی نیگهرانییه کهى نه هیلم، ئەوا دووباره به لّینم پیدایه وه، دواى
ئەمه پرووی له من کرده وه و گوتی: زۆر باشه گرهى، وریای خۆتبه.

له کاتیگدا که کاره کانم ئەنجام دهدا، ئەوا کاندی بیل هه میشه به دوام
ده که وت و دواتریش له نزیک پییه کانم داده نیشته، ریک وه کو ئەو
کاتهى که لای دایکم بوو کاتیگ هه ویره کهى ده شیلا. به لّام کاتیگ
دارى بامبوویه که تازه که و زهمیلهى کۆنى ماسى گره کۆنه کهم

ده سته که وت، ئەوا لیم نزیک نه بووه، به لّکو له دووره وه سه یری کردم.
کاتیگ که بانگیشم ده کرد، ئەوا نه ده هاته لام، یه ک دوو جار
هه لده ستا، به لّام دواتر په شیمان ده بووه و دووباره داده نیشته وه.

له وه ده چوو که نه یده ویست برۆم بۆ راوماسى.

دواى ئەوهى که نه هات، ئەوا گوتم: که وایه لیره بمینه وه. وام خۆش
نیشاندا که نه هاتنى ئەوم لا گرنگ نییه، به لّام له راستیدا پیم
ناخۆش بوو به وهى که کاندی بیل هه میشه له گه لّم ده هات بۆ
راوماسى.

کاتیگیش له ماله وه دوور که وته وه، ئەوا سه یری دواوم کرد و بینیم
دایکم هاتۆته دهره وه. ده سته کی له سه روو چاوه کانی راگرتبوو تا کو

تیشکی خۆر لیی نهدات. دواتر پروویکرده من و به دهنگیکی بهرزوه
گوتی: وریای خۆتبه گرهی!

منیش وهلامم دایهوه و گوتم: باشه دایکه گیان، بی خه مبه!

دوای ئەم ههردووکمان دهستی خوائاگاداریمان بۆ یه کتری راوهشانند و
به ریکه وتم.

له یهک له سههر چواری میلی سههرتا کەش و ههوا زۆر گهرم بوو،
تیشکی خۆریش بههیزبوو و به توندی له ملی دهادم، بهلام دواتر
گهیشتمه لای درهختهکان و ههستم به فیئکی کرد، له گهڵ ئەم
فیئکییهش شنه بایهک دههات و له گه لای درهختهکانی دهادا، بهراستی
دهنگیک و دیمه نیکی سههرنجراکیش بوو. بهههرحال به ریکادا
رۆیشتم، دارهکه م به سههر شانیهوه بوو وهکو مندالانی ئەو سههردهمه،
وه زهمیلهی ماسی گره که شتم به دهستهوه بوو. دوای دوو میل ههر
له سههر ریک بووم، که ده لیم ریک ئەوا بهراستی ریک نه بوو، به لکو
خاکیکی پر فریزوو بوو. زۆری پی نه چوو که گویم له دهنگی ئاوی
رۆیشتووی کاسل ستریم بوو، دلم زۆر خۆش بوو به وهی که بیرم
ده کردهوه ماسی زۆری لین، وهکو ماسی سه له مونی خالای زگ سپی
روون. ئاوه که به ژیر پردیکی داریندا ده رۆی، رۆخی رووباره کهش لیژ
بوو، بۆیه وریاییهوه رۆیشتمه خوارهوه. که له ئاوه که نزیک بوومهوه،

ئەوا وەكو ئەو وەبوو كە هاوین بووبیئت بە بەهار، ئاوەكە فینك بوو
و گیایەکانیش بۆنیکی خۆشیان لێو دەهات. بۆ ماوەیهك لە نزیک
ئاوەكە وەستام و بۆنی ئەو بۆنە خۆشەم کرد، وە لەو دیمەنە
جوانەش رامام، بۆ چەند ساتیک هەستم بە ئازادی و ئاسوودەییەکی
زۆر کرد. بەلام خیرا بیرم هاتەووە کە من نەهاتووومە ئێرە تاكو پیاسە
بکەم یاخود سەیری ئەم دیمەنە جوانە بکەم، بەلکو بۆ راماسی
هاتووم بۆ ئێرە. دواتر بە درێژایی رۆخی رۆوبارەكە رۆیشتم و پاش
ماوەیهك شوینیکم هەلبژارد بۆ ئەووی راماسی بکەم. بەهەر حال
قولا بەکەم ئامادە کرد و کرمیکم بە نووکی قولا بەکەووە نووساند و
دواتر فریهدایە ناو ئاو. ماوەیهك وەستام، دواتر هەستم کرد کە
شتیک قولا بەکەم رادەکیشتیئت، بۆیە خیرا رامکیشا و بینیم کە هیچ
ماسییەکم نەگرتوووە، تاکە شتیک بینیم بریتی بوو لە کرمەکە کە بە
نیووی خورابوو. دیارە کە ماسییەکە زیرەک بوو و رایکردوووە،
یاخود برسی نەبوووە و گرنگی بە تەلەکەم نەداوە، بەلام کۆلم نەدا و
هەر بەردەوام بووم.

دوو سى شوينى ترم كردن، به لام سوودى نه بوو. بويه رويشتم بو
چهندياني كاسل سترىم به دريژاي باشوورى روظاواي كاسل روك
و به دريژاي باشوورى روظه لاتي شاروچكه ي كاشواكامه ك. له وئ
گوره ترين ماسى سه له مونم گرت كه تاكو ئيستا بينيبتم، به راستى
گوره و جوان بوو. نه گره تهنيا به و ماسييه رازى بووبام، نه وا ئيستا
پيويستى نه ده كرد كه له سه ر هيچ شتيك بنووسم (ئهمه زور له وه
زياتر ده كيشتىت كه چاوه رپم ده كردا)، به لام به يه ك ماسى رازى
نه بووم. به هر حال وه كو باوكم فيرى كردم، نه وا ماسييه كه م له ناو
زهميله كه هاويشت، شايه نى باسه كه سه ره تا گياي وشكم له ناو
زهمينه كه هاويشت، دواتريش ماسييه كه م له سه ر گيا وشكه كه دانا و
دواي نه مه ش گياي ته رم خسته سه ر ماسييه كه .

دواي ده خووله ك رويشتم بو نه و جوگه يه ي (ئيستا بوونى نه ماوه و
كومه له خانوويه ك له وئ درووست كراون) كه به رد يكي خو له ميشتى
گوره له ناوه راستيدايه، من و باوكم ناومان نابوو به شى باشوور.
زه وى نزيك جوگه كه پر بوو له فريزوو، شوينيكي خوش بوو، بويه
دانيشتم و قولابه كه م فريدايه ناو جوگه كه، زورى پى نه چوو كه
ماسييه كي سه له مونى تريشتم گرت، به لام وه كو ماسى سه له مونى
يه كه م گوره نه بوو، قه باره ي به نه دازه ي پييه ك بوو، به لام هر

باش بوو. بۆيه خاوينم كردهوه و به شيوازي ماسي يه كه م خسته
 ناو زهميله كه وه، دواتر دووباره قولابه كه م فرېدايه وه ناو جوگه كه وه.
 ئەم جارەيان خيرا ماسيم نه گرت، بۆيه راکشامه سەر زهوييه كه و
 سهيري ئاسماني شينم كرد. هه وره كان بیره و بهويدا ده چوون،
 منيش بۆ كات به سه ربردن خه يالی ئەوهم ده كرد كه شيوهی ئەو
 هه ورانه له چي ده چيیت. ئە سپيكي يه ك قوچم بينی، دواتر
 كه له شيړيک، دواتریش سه گيک كه كه ميک له كاندي بيل ده چوو.
 له گه ل سه ير كردنی هه وره كان هه ستم ده كرد كه ماندووم، بۆيه خه و
 دايجرتم. پاش ماوه يه ك هه ستم كرد كه شتيك قولابه كه م
 راده كيشتي، بۆيه له خه و هه ستام و داری قولابه كه م گرت. به لام
 زۆري پي نه چوو كه هه ستم به بوونی شتيك كرد له سه ر لووتم، كه
 سه يرم كرد، ئەوا بينيم كه هه نگیك له سه ر لووتمه ! كه هه نگه كه م
 بينی، ئەوا خهريك بوو دلەم له سينگم بيته وه دهره وه، بۆ ساتيک پيم
 وابوو كه له داخی ترسدا ميز به خوڤدا ده كه م. سه ره پای ئەوهی كه
 ترسيکی ته واو مني گرتبوو، به لام وريای داری قولابه كه شم بووم،
 بۆيه قولابه كه م راکيشا تاكو ماسييه كه داره كه ی له گه ل خوی بۆناو ناو
 نه بات. به لام ماسييه كه م لا گرنگ نه بوو، له و ساته دا تاكه شتيك كه
 بيرم لي ده كرده وه ئەو هه نگه رهش و زهرده بوو كه له سه ر لووتم
 بوو. ويستم دووري بخرمه وه، به لام دهمزانی ئەگه ر به ده سته كانم لي

بدهم، ئەوا پېمەو دەدات. بۆیە فووم پېداکرد بەو هیوایە ی که
 بروات. لەگەڵ هەر فووێک که دەمکرد خۆی دەجووڵاند، بەلام
 لەسەر لووتەم هەر نەرۆیشت، کۆتا جارێش که فووم لێ کرد دیار
 بوو که تۆرە بوو بەووی که زیاتر دەجووڵا، بۆیە لەو کارەم وەستام.
 نەمویست زیاتر تۆرە ی بکەم، چونکە دڵنیا بووم که ئەگەر وابکەم،
 ئەوا پێوی دەدام. رێک لەو ساتەدا بیرۆکە یهکی تۆقینەر بە مێشکەدا
 هات، وا بیرم کردەو که ئەم هەنگە هەمان ئەو هەنگە یه که (دان) ی
 برا گەورەمی کوشتوو. دەمزانی که ئەمە راست نییە بەووی که
 هەنگ زیاتر لە سالیک ناژیت (جگە لە شاژنە هەنگەکان، دەربارە ی
 ئەوان دڵنیا نەبووم)، هەر وەها هەنگ کاتیک بە کەسیکەو دەدات،
 ئەوا ناوسکی دەتەقییت و دواتر دەمرییت، هەرچەندە نوۆ سال بووم،
 بەلام ئەو راستییە زانستییەم دەزانی. بەلام ئەو بیرۆکە نەفرەتییە لە
 مێشکەدا هەر مایەو، ئەو وەش وایکرد ترسیکی زیاتر دامگرییت.
 شایەنی باسە که پێشووتر چەندین هەنگ پێیەو دەبووم، بەلام
 هەرگیز لە ئەنجامی ئەو پێوەدانانە نەمردووم، تاکە کەسیک که
 بیناسم بە هۆی هەنگەو مردبییت (دان) ی برا گەورەم بوو.

لە کاتیکدا لەسەر لیواری تۆقین بووم، ئەوا گویم لە دەنگیکی بەرز
 بوو که لە پشتەو دەهات، بە راددە یه ک دەنگی بەرز بوو که لە
 دەنگی تەقینی دەمانچە یه ک دەچوو، بەلام دەمزانی که تەقینی

دهمانچه نيبه. دهنگه كه هي كه سيك بوو كه دهسته كاني له يهك ددها،
وهكو نهوهي بلييت كه چهپله لي بدات. ههنگه كه به دهنگه كه
راچله كي، بويه له سهر لووتم رويشت و كهوته سهر رانم، ديار بوو
كه به كابويه كه مي وه دابوو، له نهنجامي نه مهش مرد. ريك له و
ساته دا شتيك به توندي قولابه كه مي راكيشا، نه گهر توندم نه گرتبا،
نهوا له دهستم دهچوو. قولابه كه م به توندي راكيشا و په ته كه م پسا،
به لام سهره تا ماسييه كي سه له موني گه وره به دهر كه وت، نه ماسييه
له ماسي يه كه م گه وره تر و جوانتر بوو، ريك له و ماسيانه دهچوو كه
وينه يان له سهر بهرگي گوڤاره كاني "تي رو" و "مانس نه دقينچهره"
(نه م گوڤارانه له سالاني نيوان چل و په نجايه كان بوونيان هه بوو-
وهرگي). نيتر ماسييه كه رايكرد، به لام نه و ماسييه كو تا شت بوو كه
بيري لي بكه مه وه. ناوړم دا يه وه دواوه تاكو بينم كه كئ چه پله لي
دهدا. له ليواري دارستانه كه پياويك وه ستابوو، رووخساريكي دريژ و
زهرده لگه راوي هه بوو، قزيكي ته ختي هه بوو كه به په ستانيكي
زوره وه دا يه نئابوو، لايه كي قزي به لاي راستي سهريدا دا يه نئابوو،
لايه كه ي تريشي به هه مان شيوه.

بالايه كي نيچگار دريژي هه بوو، وه قاتيكي ره شي سي پارچه يي
له به ردا بوو. له ناخي دل مه وه ده مزاني كه مروڤ نيبه به وه ي كه

رهنگی چاوه‌کانی پرته‌قالییه‌کی توخ بوون، نازانم چۆن وه‌سفی
بکه‌م... وه‌کو ئه‌وه و ابوو که ئاگر له چاوه‌کانیدا بووبن !

شایه‌نی باسه که رپک له و ساته‌دا میزم به خۆمدا کرد، به‌لام ئاگام
له‌وه نه‌بوو به‌وه‌ی که ته‌واوی سه‌رنجم له‌سه‌ر ئه‌و پیاوه ره‌شی‌پۆشه
بوو که له دارستانی‌ک هاته ده‌روه که دریژی سی میله، پیاویک که
قاتیکی ره‌شی جوانی له‌به‌ره و پیلای پیستی جوانیشی له‌پیدان. به
زه‌رده‌خه‌نه‌وه سه‌یری کردم کاتی‌ک به ده‌نگیکی نزم و خاو گوتی:
سلاو بچکۆل، ئای له‌مه ! ئایا پیشووتر به دیداری یه‌کتری شاد
بووبین؟

"سلاو گه‌وره‌م"، ئه‌مه‌م به ده‌نگیکی گر گوت، هه‌لبه‌ته مه‌به‌ستم
نه‌بوو که ده‌نگی خۆم گر بکه‌م، به‌لام دیار بوو که به هۆی ترسه‌وه
وامکردوو، ده‌مویست له ته‌مه‌نی خۆم گه‌وره‌تر ده‌ربکه‌وم تاکو رپگه‌م
پن بدات برۆم. وا خۆم نیشان ده‌دا که چاوه ئاگرینه‌کانی نابینم،
ئه‌مه‌ش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ده‌مویست وازم لی بینیت و له‌وی برۆم،
نه‌مه‌دویست سه‌یری چاوه ئاگرینه‌کانی بکه‌م.

دواتر گوتی: باش بوو که ئاگادارم کردیته‌وه، ئه‌گینا هه‌نگه‌که پییه‌وه
ده‌دایت. له‌گه‌ل گوتنی ئه‌مه هاته خواره‌وه و له من نزیک ده‌بۆوه،
به‌مه زۆر ترسام. ئه‌وه‌ی جیی سه‌رنجه ئه‌وه‌یه که له‌گه‌ل رۆیشتنی

هیچ شوین پییه کی جی نده هیشت، تهنانهت کاتیگ پیی له وه
گیایانه دهنه، نه وه هیچیان به نه اندازه یه کیش نده چه مانه وه، بینینی
نه وه به راستی توقینه ر بوو .

کاتیگ به نه اندازه یه کی پیویست لیم نزیگ بووه، نه وا بوونی
جهسته م نه وم بو هات، بوونی له بوونی شقارته ی سووتاو ده چوو،
ریگ به مه هه موو شتیگ بو دهرکه وت. نه و پیاوه ره شیپوشه شه ی تان
بوو ! چونکه له ئینجیلدا باسکراوه که شه ی تان بوونی شقارته ی
سووتاوی لی دیت (هه لبه ته له ئینجیلدا باس له وه کراوه که بو نه که ی
له بوونی شقارته ی سووتاوه وه نزیکه، نه گینا خودی بوونی شقارته ی
سووتاو نییه - وه رگیڤ). کاتیگ به ته واوی نزیگ بووه، نه وا دهسته کان
و په نجه کانیشم بینینی، په نجه کانی زور دریز و زهرده هه لگه راو بوون.
کاتیگ لیم نزیگ بووه، نه وا دانیشت و دهسته کانی خسته پیش
نه ژنویه کانی، کاتیگیش که نینوکه کانیم بینینی، نه وا به ته واوی
چه په سام ! چونکه نه وانه نینوک نه بوون، به لکو نه وانه چنگیکی
مه یله و زهره بوون!

دوا ی نه وه ی که دانیشت، نه وا به دهنگیکی خاوتی: وه لایمی
پرسیاره که ت نه دامه وه بچکول، ئایا پیشووتر به دیداری یه کتری شاد
بووین؟

له دلی خوځدا ده مگوت: تکایه نازارم مه ده!

ناتوانم و مسفی ترسه کهم بکه م، به لام دنیابن که زور له وه زیاتر
بووه له وهی که ئیستا دینووسم و باسی ده که م. خوژگه م ده خواست
که نه وهی بینیم ته نیا خه ونیکی ناخوش بوو بیټ، به لام نه وه خه ون
نه بوو. نه وهی نه و رژه بینیم خودی شهیتان بوو!

کاتیگ گوتم "تکایه نازارم مه ده"، نه و و امزانی ته نیا له دلی خوځدا
گوتوومه، به لام له راستیدا به ده نگیکی نزمه وه له ده مم ده رچوو، و
خوی ده رخست که گوئی له وه نه بوو، به لام دنیام که گوئی لی بوو.

دواتر گوتی: بونی شتیگ ده که م، بونی شتیکی ته ر ده که م. دواتر
زیاتر لیم نزیگ بووه و لووتی له پانتوله که م نزیگ کرده وه و به
تووندی بونی کرد. کاتیگ لیم نزیگ بووه، نه و و سه رنجم رپویشته
سه ر نه و فریزوویه ی که سه رته له سه ری دانیشتبوو، ره نگی
فریزوویه که به ته وای زه رده ه لگه راو بوو و مردبوو. له کاتیگدا که
بونی پانتوله ته ره که می ده کرد، نه و و چاوه کانی به نیوهی داخست
بوون، وه کو نه وهی بلییت که سه رنجی ته نیا له سه ر بونه که بوو بیټ.
دواتر چاوه کانی به ته وای کرده وه و سه ری بو دواوه برد، دواي نه مه
گوتی: ئای له مه، میزت به خوځدا کردووه!

له گه ل گوتنى ئەمە له سەر پشٹی راکشایه سەر زهوی و قاقا
پیده کەنى، له پیکه نینی شیتیک ده چوو.

ویستم رابکم، به لام پییه کانم له داخی ترس رهق بووبوون.
هه رچه نده میزم به خۆمدا کردبوو، به لام نه ده گریام، به رادده یه ک
ترسابووم که بیرم بو گریان نه ده چوو. له پر بیرم بو شتیک چوو،
بیرم له وه ده کرده وه که ده مکوژیت، ئەم بیره خیرا له می شکمدا
چه سپی، ده مزانی که ده مرم، به شیوه یه کی ده مرم که پر نازار بیت.
به لام دواتر بیریکی تر به می شکم داها، بیرم کرده وه که له مهرگ
ناترسم، به لکو له دواى مهرگ ده ترسم.

به هه رحال دواتر له پیکه نین وه ستا و دانیشت، له گه ل
هه ستانه وه که ی بونی شقارته ی سووتاو ده هات، بۆنه که ی به
رادده یه ک توند بوو که خه ریک بوو بخنکیم.

دواتر گوتی: هه والی ناخۆشم بۆت پییه بچکۆل، دایکت مردوو.

منیش به ده نگیکی بهرز و پر نازاره وه گوتم: نه خیر!

له کاتی کدا ئەمەم گوت، ئەوا ریک وینای دایکم کرد، وه کو وینه یه ک،
وه کو که سیک که پیشبینی ده که یه ت جاریکی تر ببینیته وه، به لام

هەرگیز نایبینهوه. دواتر بهردهوام بووم: نهخیر! درۆ دهکهیت! ئهوه
نهمردووه!

زهردهخه نهیهکی خه ماوی لیوهکانی گرت، له کهسیک دهچوو که
زۆرجار پیی دهگوترییت که درۆ دهکهیت، دواتر گوتی: بهداخهوه درۆ
ناکه، دایکت وهکو برایه کهت به هۆی ههنگیکهوه مرد گرهی.

منیش دهستم به گریان کرد و گوتم: نهخیر، ئهمه راست نییه! ئهوه
پیره و ته مهنی سی و پینج ساله، ئهگهر وهکو دان به ههنگیک
مردبییت، ئهوا دهباویه زووتر مردبا بهوهی که پیشووتر چهندين
ههنگ پیهوه داوه، تو درۆ دهکهیت ههی درۆزنی چهپه!

به شهیتانم گوت درۆزنی چهپه، تاکو راددهیهک ئاگام لهم قسهیهم
بوو، بهلام به گشتی تیکچووم کاتیک گوتی که دایکم مردووه. ئهوهی
سهیره باوهرم بهو قسهیهی کرد، له راستیدا بهو راددهیهش سهیر
نییه بهوهی که مرۆقهکان هه میشته باوهر بهو شتانه دهکن که له
روودانیان دهترسن.

پیاوه رهشیۆشه که وا خۆی دهرخست که دهیهویت دلنه واییم
بداتهوه، بهلام نهیزانی چۆن، ویستی به خه مهوه قسه بکات، بهلام
نهیتوانی، چونکه له کۆتاییدا ئهوه شهیتان بوو، دهشمزانی که چیژ
لهم حاله دهبینییت. بههه حال دواتر گوتی: له دلتهنگیت تیدهگه

بچکۆل، به لّام دلّنیات ده که مه وه که ئەمە ی دە یلّیم راستییه. شتیک که برّوای پینه که یت مانای ئە وه نییه که راست نییه، دایکیشت...

رپک له و ساته دا ماسی سه له مونیک ده که وت، ماسییه که له ناو ئاوه که بازیدا و بۆ چرکه یه که له هه وادا مایه وه، پیاوه که نش سه یری کرد و به په نجه ی ئاماژه ی پیدایا، هه ر که ئەمە ی کرد... ئەوا ماسییه که رپک مرد و رهنگی گۆرا بۆ رهنگیکی خۆ له میشی. دواتریش به مردووی که وته سه ر پووی پووباره که و به ر به رده خۆ له میشییه که که وت، دوو سی جاریش ئاوه که وای لی کرد به ده وری به رده که دا بسوورپته وه و له کۆتاییشدا ته وژمی ئاوه که به ره و "کاسل رۆک" ی برد.

دواتر پیاوه که پووی کرده وه من و زه رده خه نه ی کرد، ددانه تیژه کانیشی ده رکه وتن، له ددانی مرۆ خۆ رپک ده چوون.

دواتر گوتی: له راستیدا دایکت پیشووتر هه یج ههنگیک پییه وه نه دا بوو، به لّام کاتر می رپک پیش ئیستا ههنگیک له په نجه ره ی چیشته خانه که وه رپویشته ژووره وه و به دایکتییه وه دا، ئەمە ش له کاتی کدا بوو که کی که که ی له فرن ده رده هیئا و دواتر له سه ر میزه که ی دانا تا کو سارد ببیته وه .

- نه خیر، ئەمە درۆیه! گوی له مه ناگرم!

دهسته كانم بهرز كرده وه و لهسه ر ههردوو گوئییه كانم دانا بو ئه وهی هیج نه بیستم، ئه ویش فوویه کی لی كردم كه وای كرد خه ریک بوو بخنکییم، بوئی ده می ئیجگار ناخوش بوو، له بوئی لاشه یه کی مردوو ده چوو.

كه بوئی ده می ئه وم بو هات، ئه وا ریك دهسته كانم لابرد و لهسه ر لووتم دانان .

-به م شیویه باشه، پیویسته گویم لی بگریت گره ی.

دایکت ههستیاری (هه ساسیه ت-وه رگیپ) به رامبه ر ههنگ هه بوو، (دان)یش به هه مان شیوه، ئه و ئه م ههستیارییه ی له دایکته وه بو مایه وه. به لام باوکت ههستیاری نه بوو، تووش وه کو باوکت ههستیاری نیت، برا داماره که ت له م بو ماوه یه هیچی بو نه هات، بو یه مرد. دواتر زه رده خه نه ی کرد و گوئی: به لام ئه گه ر بیری لی بکه یته وه، ئه وه ی به سه ر دایکتدا هات دادپهروه رانه بوو، چونکه ئه و بوو که بو ماوه ی خو ی بو دان گواسته وه. ریك وه کو ئه وه وایه که خو ی ئه وی کوشتییت.

به دهنگی کی نزم گوتم: نه خیر، نه خیر، ئه مه مه حاله .

ئەویش گوتى: دلىيات دەكەمەوۋە كە ئەمەى دەيلىم راسىتىيە، ھەنگەكە لە رېگەى پەنجەرەكەوۋە رۆيىشتە ژوورەوۋە و لەسەر مى دايكت نىشتەوۋە. دايكىشت دەستى لىدا بۆ ئەوۋەى دوورى بخاتەوۋە، بە پېچەوانەى تۆ كە دانا بوويت و كارىكى وات نەكرد، بۆيە ھەنگەكە پىيوەدا. دواى ئەوۋەى كە ھەنگەكە پىيوەدا، ئەوا قورگى دايگت گىرا، ئەوانەى كە بە ژەھرى ھەنگ ھەستىيارن واين بەسەر دىت. ئەمەش ھۆكارى ئەوۋە بوو كە رپووخسارى دان مۆرھەلگەرابوو، ھەر لەبەر ئەمە بوو كە واىكرد باوكت كراسەكەى بەسەر رپووخسارىدا بدات تاكو ھىچ كەسىك نەيىنىت.

دواى ئەم قسانەى زمانم گىرا بوو و نەمدەزانى بلىم چى، چاۋەكانم فرمىسكىيان پىدا دەھات و دلم توند بووبوو. نەمدەويست كە برپواى پى بكام، وە لە كلئىساش فىرى ئەوۋە كرابووم كە بزنام شەيتان باوكى درۆزنەكانە، بەلام خۆم بۆ نەگىرا و برپوام پى كرد. وا وىنام كرد كە ئەو لە بەردەم پەنجەرەكەوۋە وەستابوو و سەيرى دايكىم دەكرد كە دەمرد، دايكم كەوتە سەر زەوى و (كاندى بىل)يش بە دەورىدا دەسووراپىەوۋە و دەيوەراند (بەم شىۋەيە وىناى دىمەنەكەم دەكرد)

"جىى داخە كە دەلىم نالەيەكى ئازارى بەرزى نواند"، پىاۋە رەشىپۆشەكە ئەمەى گوت، "رپووخسارىشى بە نىنۆكەكانى بە تەواۋى

بریندار کردبوو بهووی که هه ناسه ی بۆ نه دههات، چاوه کانی وه کو
چاوی بۆق دهرهاتبوون و ده گریا. دوا ی ئەم قسانه که میک وهستا و
دواتر دهستی پیکردهوه، "تا کو کۆتا ساته کانی ههر ده گریا، ئایا ئەمه
سه رنجراکیش نییه؟".

به لام له هه مووی خو شتر ده زانیت چیه؟ دوا ی ئەووی که مرد، ئەوا
کاندی بیل به زمانی فرمیسه که کانی دایکی مردووی تۆی ده لیسایه وه.

بۆ ساتیک به رووخساریکی خه ماوییه وه سه یری جوگه که ی کرد،
دیار بوو که بیری له شتیکی ده کرده وه. به لام زۆری پی نه چوو که
دوو باره رووی له من کرده وه، ههر که رووی له من کرد، ئەوا خه می
له سه ر رووخساری لابر د و حاله تیکی ته مبه لی به رووخساریدا، ریک
له که سیکی ده چوو که به هۆی برسییه ته وه مردووه. له کاتی کدا ده می
کرده وه، ئەوا ددانه تیژه کانیم بینی، وه چاوه پرته قالیه تۆخه که یم
بینی که چون ناگری تی به ربوو بوو. دواتر گوتی: زۆرم برسییه،
له گه ل گوتنی ئەمه له پر شتیکی تریشی گوت: تۆ ده کوژم و ناوه وه ت
هه لده درم، دواتریش ده تخۆم هه ی بچکۆل، ئەوه ت پی چۆنه؟
ده مزانی که ئەم قسه یه ی به راستیه، ده مزانی که ناماده یه به کوژی ت
و دواتر به مخواست.

ویستم بلیم: نه خیر، تکایه مه مکوژه، تکایه، به لام هیچ دهنگیکم لیوه
دورنه هات.

دواتر گوتی: زورم برسـییه. دواتر دهستی به قسه کرده وه و
گوتی: دلنیات ده که مه وه که ناته ویئت بی دایکی نازیزیت بژیت،
دلنیابه که باوکیشیت ناتوانیئت وه کو دایکت به خیوت بکات و
خوشه ویستیت پی ببه خشیت، بویه له دهستی ئەم نارەحه تیپانه
رزگارت ده که م. وه بیرى لی بکه وه... رپوحت ده چیت بو به ههشت،
چونکه هه موو که سیکی کوژراو رپوحتی ده چیت بو به ههشت. به م
شیوه یه ههردوو کمان خزمهتی خودا ده که یز.

دوای ئەمه ویستی دهست پیبکات، بویه دهستی بو لای من دریز
کرده وه تا کو بمکوژیت، منیش بی ئەوهی بیر بکه مه وه، ئەوا
راسته وخو سهری زه میله که م کرده وه و ماسییه گه وره که م ده رهینا.
پیاوه که که ماسییه که ی بینی، ئەوا چاوه کانی زهق بوون و خه ریک بوو
لیک به ده میدا بیته خواره وه، دواتر به شیوه یه کی چه په لانه گوتی:
ماسـی، ئەم ماسییه زور خوش دیاره!

به خیراییه کی زور ماسییه که ی لی سه ندم، دواتر ده می کرده وه، له
ژیانمدا نه مبینی بوو که که سیک ده می به و رادده یه گه وره بیئت،
هه لبه ته بو مروّف مه حاله. دوای ئەوهی که ده می کرده وه، ئەوا

ماسییه‌که‌ی قوتدا. دوا‌ی چەندین ساڵ بەسەر ئەو ڕووداوەدا کاتیکی
تەمەنم شەست و پینج ساڵ بوو (باش بیرمە که شەست و پینج
ساڵ بووم بەو‌ی که ئەو ساڵە خانەنیشین بووم) سەردانی
پیشانگای زیندەوهرانی "نو ئینگلەند"م کرد، لەوئ ماسییه‌کی قرشم
بینی. دەمی پیاو‌ه ڕەشیپۆشە‌که بە کراو‌ه‌یی لە دەمی ئەو ماسی
قرشە دەچوو، بەلام بە پێچەوانە‌ی ماسی قرشە‌که ناو‌ه‌و‌ی دەمی
پیاو‌ه ڕەشیپۆشە‌که وەکو ئاگر و‌ابوو، ڕیک وەکو چاو‌ه تۆقینە‌ره‌کانی.
کاتیکی دەمی بە تەوا‌ی کردەو‌ه، ئەوا هەستم بە تینیکی گەرما‌ی توند
کرد که لە ناو‌ه‌وییەو‌ه هاتە دەرەو‌ه، بەهەر‌حال ماسییه‌که‌ی قوتدا بۆ
ئەو‌ی ددانە‌کانی لێ بدات یاخود بە هیواشی بیخوات، بەلکو بە
یەک جار ئەو ماسییه‌ گەرە‌ی قوتدا.

ئاشکرا بوو که ئەم کارە‌ی زیانی بە قورگی گەیاندا بەو‌ی که قورگی
هەلاوسابوو، وە فرمیسکیش لە چاو‌ه‌کانی هاتنە دەرەو‌ه، ئەوانە
فرمیسکی ئازار بوون. ئەو‌ی جیی سەرنجە ئەو‌یە که
فرمیسکه‌کانی ئاسایی نەبوون، بەلکو فرمیسکه‌کانی توند بوون و
رەنگیکی سووری تۆخی خویناوییان هەبوو.

کاتیکی فرمیسکه‌کانی ئەوم بینی، ئەوا وزەم بۆ هاتەو‌ه، هەلبەتە
و‌ابزانم ئەو‌ه هۆکارە‌که‌ی بوو. هەستامە سەر پێیه‌کانم و بەو پەری

تواناوه پامکرد، شایه‌نی باسیشه که هیشتا داری قولابه‌که‌م له دستدابوو. به‌هه‌رحال به خیراییه‌کی زۆر له رۆخی رۆوباره‌که دوورکه‌وته‌وه، چهند جاریکیش به‌ربوومه‌وه، به‌لام هه‌ر وزه‌م به‌خۆم ده‌دا تا‌کو هه‌سته‌وه. که بینى پاده‌که‌م، ئەوا ده‌نگی‌کی سه‌یر و توپه‌ی نواند (بۆیه ده‌لیم سه‌یر به‌وه‌ی که ئەو کات ده‌می پ‌ر بوو)، کاتی‌ک سه‌یری دواوه‌م کرد، ئەوا بینیم که به‌پاک‌دنه‌وه به‌دوامه‌وه‌یه. بینیم که چۆن به‌و قاته‌په‌ش‌ه‌ی به‌دوام ده‌که‌ویت، وه‌چۆن پاده‌کات له‌کاتی‌کدا هیشتا کلکی ماسییه‌که له‌ده‌میدایه، کاتی‌کیش نزیک بۆوه بۆنی ماسی ناوسکیم بۆهات، ناوه‌وه‌ی پیاوه‌که به‌پاده‌یه‌ک گه‌رم بووه که ماسییه‌که‌ی برژاند بوو، به‌ئێ... بۆنی ماسی برژاوم بۆ ده‌هات.

به‌پاک‌دنه‌وه سه‌د یاردم ب‌ری، ئەو هیشتا به‌دوامه‌وه بوو، بۆیه ده‌ستم کرد به‌هاوارکردن، ئەمه‌هاواری ترس بوو، به‌لام له‌همان کاتیشدا هاواری خه‌م بوو به‌وه‌ی که وامده‌زانی دایکی جوانم به‌پاستی مردوووه.

هه‌ر پامکرد و پامکرد، چیت‌ر سه‌یری دواوه‌م نه‌کرد تا‌کو بزانه‌م ئایا به‌دوامه‌وه‌یه یان نا، به‌ئێ‌کو سه‌ری خۆم نزم کرد و به‌وپه‌ری تواناوه پامکرد. له‌گه‌ل هه‌ر پیه‌ک که ده‌مب‌ری چاوه‌پ‌یی ئەوه‌م ده‌کرد

دهستیکی له سهر شانم دانییت و بهگرییت، ههلبهته ئه مه له راستیهوه نزیك بوو بهوهی كه هیشتا به دوامهوه بوو.

بهلام ئهوهی لیی دهترسام پرووی نه دا، سوپاس بو خوا. بهههرحال دواي پینج یان ده خوولهك (دریژترین ماوهی ژیانم) پردهكه م بیني، بویه بهرهو ئهوی رامکرد، شایه نی باسه كه هیشتا هه ر هاوارم دهکرد، بهلام دهنگم به تهواوی نووسابوو، هه ر كهسیك گوئی له دهنگم بووبا وايدەزانی كه ئهوه دهنگی كولانی كتری ئاوه. له نیوان من و پردهكه دا رۆخیکی رپوباری تر هه بوو، بویه له سهر لایه کی رۆیشتمه خوارهوه و به لایه كه ی تریشدا سه ركه وتم. كاتیك گه یشتمه نیوهی بهرزاییه كه هه لخلیسه كام و كه وتمه سهر ئه ژنویه كام، دواتر بو ساتیك سهیری دواوم كرد و بینیم كه پیاوه ره شپۆشه كه زور لیم نزیكه. بینیم كه زور تورپیه، وه فرمیسه كه خویناوییه كانی رژاونه ته سهر رپومه تی و ده میشی به تهواوی كردۆته وه.

به تورپیهی بانگی كردم و دواتر به سهر رۆخی رپوباره كه دا سه ركه وت، به دهستیکی پیی گرتم، بهلام توانیم خۆم رزگار بكه م و دواتریش داری قولابه كه م پیدادا، كه ئه مه م ئه نجامدا به ربۆوه و دواتریش به شیوه یه ك له شیوه كان قولابه كه له پییه كانی ئالابوون،

ئەمەش وایکرد بکەوئیتە سەر زەوی. لە سەرەووی رۆخەکه خەریک بوو هەلخلیسکێم، بەلام تەوانیم خۆم بە پایەیهکی پردهکه بگرم و برۆمه سەرەوه.

که رۆیشتە سەرەوه پیاوه رەشپۆشەکه بە تورپیهوه، وه له هەمان کاتیشدا بە پیکەنینهوه گوتی: ناتوانیت رابکەیت هەی بچکۆل، ماسییهک بەس نییه بۆ ئەوهی پێی تیر بم!

منیش هاوارم کرد و گوتم: وازم لێ بهینه!

دوای ئەمە سەرکەوتە سەر دەستگري پردهکه و بە شیوهیهکی گەمزانە خۆم لەسەری فرییدا، بە شیوهیهکی خراپ کەوتەم و هەستم بە ئازاریکی زۆر کرد. بەلام نەمویست لەوئ پال بدەمهوه و هیچ نەکەم، بۆیه کەوتە سەر زگم و دەستم کرد بە سکهخشی. دواتر وزەم بە خۆم دایهوه و هەستامهوه سەر پێیهکانم. که گەیشتمە کۆتایی پردهکه کەوتەم، دووبارە هەستامهوه و دەستم بە راکردن کردەوه. ئیتر بەم شیوهیه بە خیراییهک که له خیرایی با دەچوو راکرد. راکرد تاكو چاوهکانم خەریک بوو بینه دەرەوه، راکرد تاكو هەستم بە سووربوونهوهی لایهکم کرد له پەراسوووهکانمهوه تاكو ژیر بن هەنگلم، راکرد تاكو هەستم بە بوونی خوین و شتییک کرد که له تامی ئاسن دەچوو له قورگەدا. له کۆتاییدا توانای راکردنم

نه‌ما، شه‌کەت و ماندوو بووم، بۆیه کاتیکی وه‌ستام سه‌یری دواوه‌م کرد تا‌کو پیاوه ره‌شپۆشه‌که ببینم، دُنیا‌بووم که هه‌شتا به دوا‌مه‌وه‌یه و ده‌مگره‌یت، به‌لام پیاوه ره‌شپۆشه‌که دیار نه‌بوو. ره‌یگا چۆل بوو، به‌لام هه‌ستم به بوونی ده‌کرد. ده‌مزانی که له شوینیکی ئه‌و دارستانه خۆی شار‌دۆته‌وه و وا سه‌یرم ده‌کات.

رووم له دواوه وه‌رگیرا و دووباره ده‌ستم به ره‌وێشتن کرده‌وه، شایه‌نی باسه که بۆ به‌یانی دا‌هاتوو له خه‌و هه‌ستام هه‌ستم به کاریگه‌ری ئه‌و ره‌ژه کرد، شه‌کەت و ماندوو بووبووم، پیه‌کانم ئازاریان ده‌دام و جه‌سته‌م ره‌ق بووبوو. پیه‌ش ئه‌و ره‌ژه وامده‌زانی که ورچی دارستان ترسناکترین شته که تووشی بین، به‌لام هه‌له بووم، چونکه له‌و ترسناکتر هه‌بوو.

دوا‌ی ئه‌وه‌ی که مه‌لیکم بری و له شار‌وچکه نزیک بوومه‌وه، ئه‌وا باوکم بینی که به‌ره‌و رووی من ده‌هات. ته‌یینیم کرد که زه‌مه‌له و تووله‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو و گۆرانی ده‌گوت. هه‌ر که ئه‌وم بینی، ئه‌وا ره‌یک به‌ره‌و لای ئه‌و رامکرد و به‌هاواره‌وه ده‌مگوت: باوکه ! باوکه ! باوکه!

هه‌ر که بینی به‌ره‌و لای ئه‌و به‌هاواره‌وه راده‌که‌م، ئه‌وا توول و زه‌مه‌له‌که‌ی دانا و به‌وپه‌رپی خه‌یرایی به‌ره‌و لای من رایده‌کرد. هه‌رگیز

نەمبىنى بوو باوكم بەو خىرايىە رابكات، كاتىكىش بە يەك گەيشتىن
لام سەير بوو كە ئەو بەريەككەوتنە توندى ھەردووكمانى نەخستە
سەر زەوى، بە پاددەيەكى وەھا توند خۆم پىدادا كە لووتم بەر
ئاسنى قايشەكەى كەوت و خوئنى پىداهات، ھەلبەتە ئەو كات
ھەستەم بەو نەكردبوو. كە پىي گەيشتم بە شىوويەكى توند
باوھشەم پىيدا كرد، رووخسارم ھەر بە ئەوئ و ئەوئى سكىدا
دەخشاندا تاكو واى لئ ھات كە كراسى كرئكارىيە شىنەكەى بە ھۆى
منەوہ پر بىت لە خوئن و فرمىسك و چلم.

زۆرى پىن نه چوو كه باوكم پرسى: چى بووه گرهى؟ شتېك روويداوه؟
ئايا باشيت؟

به گريانهوه وهلامم دايهوه و گوتم: دايكم مردووه ! نهو پياوهى
دارستان گوتى كه مردووه ! گوتى كه ههنگيگ پييهوه داوه و دواتر به
هوى ههستياريهوه قورگى ههلاوساوه و خنكاوه!

له كاتيگدا كه دهگريام، نهوا باوكم به رووخساريكى نيگه رانهوه
سهيرى دهكردم، ناحه قيشى نهبوو بهوهى كه به دهنگيكي بهرز
دهمنالاند.

دواى نهوهى كه له گريان وهستام، نهوا بو ساتيگ سهيرى دواوهم كرد
تاكو دلنياهم كه پياوه رهشپوشه كه بهدوامهوه نيهه، سوپاس بو خوا
رېگا چول بوو. دواى نهمه بهلنم دا كه ههركيز نهگه ريمهوه نهو
دارستانه، بهلام بو بهدبه ختيم دواى دوو كاترمير رېگام كه وتهوه
نهوى. شايه نى باسه كه وهستانى گريانه كه م زوري نه خياند بهوهى
كه كاتيگ بيرم له دايكم كردهوه، نهوا دووباره دهستم كردهوه به
گريان.

دواى چهند ساتيگ دهستى خسته ژير چه ناگه م و سهيرى بهرز
كردمهوه، دواتر ش گوتى: دايكت زيندووه و هيچ كيشه يهكى نيهه.

که ئەمەى گوت هێشتا چاوه‌کانم پڕ له فرمیسک بوون، که ئەمەى
گوت باوه‌رم پێ نه‌کرد.

نازانم که چ که‌سیکی نه‌خۆش پێی گوتوویت که دایکت مردوو،
به‌لام سویند ده‌خۆم که دایکت زیندوو .

-به‌لام ئەو گوتی ...

-لام گرنگ نییه که "ئەو" چی گوتوو، دایکت کێشەى نییه. کاره‌که‌م
له‌گه‌ڵ ئیفرشام زوو ته‌واو بوو، نه‌یده‌وسیت هیچ کام له مانگایه‌کانی
بفرۆشیت، بۆیه گه‌رامه‌وه و ویستم بێمه لای تۆ. بۆیه قولاب و
زهميله‌که‌م له‌گه‌ڵ خۆم هێنا، وه شتیکی تریش... دایکت شیرینییه‌کی
خۆشی بۆ ئاماده کردوین.

نیو کاترمی‌ر پێش ئیستا لای ئەو بووم، دلنیات ده‌که‌مه‌وه که هیچ
کێشەیه‌کی نییه. ئیستا پێم بلێ ئەو پیاوه کێ بووه که شتیکی له‌م
شیوه‌یه‌ی پێ گوتوویت؟ له‌ کوییه؟ پێم بلێ تاكو برۆم و هه‌رچی
ئیسکی جه‌سته‌ی هه‌یه بیشکینم.

له‌و ساته‌دا بیرم له هه‌زار شت کرده‌وه، هه‌لبه‌ته وایزانم. به‌هه‌رحال
کاتیکی گویم له‌وه بوو زۆر نیگه‌ران بووم، چونکه ده‌مزانی که ئەگه‌ر
باوکم ڕووبه‌رووی پیاوه ره‌شپۆشه‌که ببێته‌وه، ئەوا پێی ناویریت .

-گره؟

-نازانم، بیرم نییه .

-له و شوینه بوویت که جوگه که ده بیئت به دوو کهرت، نه وهی لای
به رده گه وره که؟

هه رگیز نه متوانیوه درۆ له گه ل باو کم بکه م، بو یه ناچار بووم که
راستییه که ی بی بلیم: به لئ، به لام تکایه مه رۆ بو نه وی.

له کاتی کدا نه مه م گوت که دهسته کانی نه وم به توندی گرتبوون،
دوو باره جه ختم کرده وه: تکایه مه رۆ. ریک له و ساته دا بیرو که یه کم بو
هات تا کو له وی دووری بخه مه وه، گوتم: وابزانم ده مانچه ی بی بوو.

به نیگایه کی قووله وه سه یری کردم، دواتر گوتی: له وانیه نه وی هیچ
که سیکی لی نه بو بیئت و له کاتی راوماسیدا خه وت لی که وت بیئت،
دواتریش خه ونیکی ناخوشت بینیوه، ریک وه کو نه و خه ونانه ی
زستانی رابردوو که تییدا (دان) ت ده بینی.

مه بهستی له وه بوو که دوا ی نه وهی دان مرد، نه وا هه موو شه ویک
خه ونی ناخو شتم ده رباره ی نه و ده بینی. له خه ومدا روو خساری (دان) م
ده بینی که مور هه لگه رابوو، له شوینی خوی وه ستابوو و هه ر سه یری
ده کردم، له ناکامی نه م خه ونه ناخوشانه هه موو شه ویک به گریانه وه

هەلەستام و دایک و باوکیشم گوئیان لە گریانی من دەبوو. راستە
کە لای جوگەکە خەوم لێ کەوت، بەلام ئەوەی بینیم خەون نەبوو،
راستە کە ئەو پیاوەی باسم کرد هیژیکی جادووگەرانی هەبوو، بەلام
دلنیام کە بوونی ئەو راست بوو. بەلام بیرم لە شتیکی کردەوه، ئەگەر
باوکم پێی وابیت ئەوەی بینومە تەنیا خەونیکی بوو، ئەوا وا
باشترە، بۆ ئەو باشترە .

-لەوانەیه خەون بووبیت .

-بەهەر حال دەبیت برۆین توول و زەمیلەکەت بدۆزینەوه .

باوکم رێک ویستی بەرەو دارستانەکە بروات، بەلام قۆلیم گرت و
گوتەم: دواتر، جارێ دەمهوویت برۆم دایکم بینم، دەمهوویت بە
چاوهکانی خۆم سەلامەتی ئەو بینم.

بۆ ساتیک وەستا و بیری کردەوه، دواتر سەری رازی بوونی وەشانە
و گوتی: راست دەکەیت، زۆر باشە... کەوایه سەرەتا دەگەرینەوه
بۆ مالهوه و دواتر توول و زەمیلەکەت دەدۆزینەوه.

بۆیه گەرینەوه بۆ مالهوه، زەمیلەکەم بۆ هەلگرت و وەکو دوو هاوڕێ
بە رێگادا دەرپۆشتین، وه له هه مان کاتیشدا ئەو شیرینییه مان خوارد
کە دایکم بۆی ئاماده کردبووین. دواتر پرسى: هیچت راو کرد؟

-به لئ گه وره م، ماسییه کی سه له مونی باشم راوکرد (به لام بوم
باسی ماسی یه کهم نه کرد به وهی که دام به پیاوه ره شیپوشه که تا کو
نه مخوات، سه ریشی گرت... به نه سته م سه ری گرت)

-هر یه ک دانه، هیچی ترت راو نه کرد؟

-دوای نه وه خهوم لئ کهوت .

نه مه ی گوتم وه لام نه بوو، به لام دروش نه بوو.

کاتیگ له خانووه که مان نزیک بووینه وه، نه وا کاندی بیل به بینیمان
دلخوش بوو و هر ده یوه پراند، منیش له باوکم جیا بوومه وه و به
راکردنه وه رپوشتمه ژووره وه. هیشتا له و بر وایه دابووم که دایکم
مردووه و لاشه که ی له سه ر زه وییه، به لام نه وه راست نه بوو به وهی
که له چیشته خانه که وه ستابوو. سهیری پشته وهی کرد و پیی سهیر
بوو که منی به و شیوه یه بینی، یا خود با بلیم ترسا کاتیگ منی به و
شیوه یه بینی. - کیسه چییه گره ی؟ چی بووه؟

وه لام نه دایه وه، به لکو بو لای نه و رامکرد و له باوهم گرت و تیر
ماچم کرد. ریک له و سته دا باوکم هات و گوتی: کیسه ی نییه، هر
نه وه یه دووباره خهونیکی ناخوشی بینووه. دایکیشم له وه لامدا
گوتی: به ویستی خودا نه مه کو تا خهونی ناخوشی ده بییت.

دوای ئەمە باوەشیکی گەرمی لێ دام و (کاندی بیڵ)یش بە
دلخۆشییەکی زۆرەو بە دەورماندا دەسووپایەو.

دوای ئەمە پووم کردە لای باوکم و ئەویش گوتی: ئەگەر حەز
ناکەیت، ئەوا مەیه گەری. هەلبەتە برۆای وابوو کە باشترە لەگەڵی
برۆم تاکو پووبەرۆوی ترسەکەم ببمەو. مەحەل بوو کە برۆا بە باوکم
بەینم کە ئەوێ بینیم شەیتان بوو، بەلام کێ ئامادەیه برۆا بە
منداڵیکی نوو سالان بکات کە دەلیت شەیتانی بینیو؟
-زۆر باشە، لەگەڵت دێم .

دواتر هەردووکمان چووینە دەرەو، سەرەتا ویستم برۆم شتیک
بەینم، بۆیه باوکم جێهێشت و دواتر پویشتمەو لای. کاتیکی لە
خانووێکە دوورکەوتە باوکم بینی کە چاوەرپی دەکردم، کە پویشتمە
لای رێک ئەمە لێ پرسیم: ئەو چییە کە لە پشتتەو شارددووتەو؟
پێش ئەوێ برۆم ویستم خۆم بۆ پووبەرۆو بوونەوێ شەیتان
ئامادە بکەم، بۆیه پویشتم تاکو ئینجیلەکی دایکم بەینم و لە
رێگەیهو بەرگری لە خۆمان بکەم.

دوای ئەوێ کە باوکم پرسى، ئەوا ئینجیلەکەم پێدا و سەیری کرد،
دواتر گوتی: ئایا دایکت دەزانیت کە ئەمەت بردوو؟

- نه خیر گه وره م.

- هیوادارم تاكو ده گه پینه وه ههست به ون بوونی نه کات، باش
وریای ببه.

به ریگادا رۆیشتین و له شوینی مه بهست نزیك بووینه وه، له سه ر
پرده كه قولابه كه م دۆزییه وه و هه لمگرت، دواتریش گه یشتینه لای
جوگه كه، نه و شوینه ی كه پیاوه ره شیۆشه كه ی لی بوو. كاتیك
گه یشتینه نه وی بینیمان كه زه میله كه سه راوژیر كرابوو، كه نه مه مان
بینی من و باوكم بیدهنگ بووین، بو ماوه یه کی دوور و دریز بیدهنگ
بووین.

شایه نی باسه كه پیش نه وه ی له جوگه كه نزیك ببینه وه، نه وا
ئینجیله كه م به توندی به دهسته وه گرتبوو، ترسیکی زور دایگرتبووم.
دواتر باوكم بیدهنگییه كه ی شكاند و گوتی: لی ره بهینه وه.

باوكم رۆیشته ناو دارستانه كه و دوا ی ماوه یه ك گه رایه وه، له و
ماوه یه ی كه دیار نه ما له داخی ترسدا ئاگام له هیچ شتیك نه بوو، به
راده یه ك ترسابووم كه ئاگام له ده ورو به رم نه ما بوو، به لام سوپاس
بو خوا باوكم زوو گه رایه وه. له ریگای گه پانه وه ی سه یری نه و گیا
مردووانه ی كرد (گیا مردووه كان له شیوه یه ی مرۆقیکی بالا به رز زه رد

بوو بوون-وهرگيڙا) كه پياوه كه له سهري دانيشتبوو، دواتر باوكم
لووتى ليوه نزيك كرده وه تاكو بزانيټ كه نه وه بوټى چيه لى دىټ،
دهمزانى بوټى چى لى دىټ، نه وه بوټى شقارتهى سووتاو بوو.
دواتر له وى رويشت و زهميله كه شى بو هينامه وه، كه سهيرى
ناوه وه يم كرد جگه له گيا هيچى ترى تيدا نه بوو. ريك له و ساته دا
باوكم گوتى: وامزانى كه گوتت ماسييه كى سه له مونت راو كرده وه
گرهى .

-به لى گه وره م، دانه يه كم راو كرد .

-نه گهر ماسييه كه ت پاك كرد بايه وه و ناهه وه يت دهره ينا با، نه وا راي
نده كرد، چاوه رپى نه مه م لى نه ده كرديت گرهى، باشترم فير
كرد بوويت .

-به لام به راستى دانه يه كم راو كرد بوو ...

-كه وايه دياره كه نازه لىك هاتووه و ماسييه كه تى خواردووه .

دواى نه م قسه يه باوكم بو ساتيك وه ستا و سهيرى دهوروبه رى كرد،
ديار بوو كه شتيكى بيستووه، شايه نى باسيشه كه چند دلويه
ناره قىكم له سه ر نيوجه وانى بينى، شپرزه بوو بوو. دواتر گوتى: با
ليره بروين .

بەم قسەيەي دڵخۆش بووم، بۆيە بە دريژايي جۆگەگە گەپايەنەو و
دواتريش پۆيشتيني لاي پردهگە. بە خيڤايي و بي گوتني هيچ
شتيک بە پيگادا دەپۆيشتيني، دواتر لەو شوپنە وەستايي کە
توولەگەمي لي بوو. باوکم لەسەر ئەژنۆيەگي وەستا و بە وردی
سەيري گيا مردووگەکانی دەکرد. دواتر گوتم: ديارە کە گەپاوەتەو
تاكو ماسيپهگەي تريش بخوات.

باوکم سەيري کردم و پرسى: ماسيپهگەي تر؟

-بەلي گەورەم، ماسيپهگەي گەورەم گرتبوو، بەلام دام بەو پياو
تاكو...

ويستم لە قسەکردن بەردەوام بوم، بەلام نەمتوانى.

بەهەر حال دواتر لەوي پۆيشتيني و دووبارە گەپايەنەو سەروو پردهگە،
لە پۆخەگە يارمەتي يەکترمان دا لە سەرکەوتن، دواي کە گەيشتينيەو
سەر پردهگە باوکم بە بيدهنگي گوتى: ئەم زەمپلەيە بۆني زۆر
ناخۆشه، مەبەستي لە بۆني شقارتهي سووتاو بوو. دواتر زەمپلەگەي
فرپدايە ناو ئاوەگە و گوتى: ئەگەر دايکت پرسى زەمپلەگەمان
دۆزيەو يان نا، ئەوا دەليين نەخير، تيگەيشتيت؟
-بەلي گەورەم .

که گه راینه وه دایکم له هیچ شتیکی نه پرسسی، ئیمه ش باسی هیچمان
نه کرد، ئیتر به ئی... ئەمه چیرۆکه کهم بوو.

هه شتا و یهک سال به سه ر ئه و رۆژهدا تیپه ریوه، له و ماوه یه دا بۆ
یهک جاریش بیرم لی نه کردۆته وه، هه لبه ته جگه له کاتی خه ودا
نه بیته که خه وم پیوه ده بینی. له ژیانمدا دوو چاری زۆر شت بووم،
زۆر شتم کرد، زۆر شتم چه شت. به لام هه موویان بوون به
یاده وه رییه ک که ورده ورده به ره و نه مان ده رۆن، جگه له یاده وه ری
رووخساری پیاوه ره شیپۆشه که که هه میشه وینایی ده که م، جگه له
یاده وه ری ئه و رووداوه ی که خه ریک بوو تییدا به رم، جگه له یاده وه ری
چاوپیکه وتن له گه ل خودی شه یتان !

”باوکم تیگه یشتن رینو یتیمان بکات”

